

Valentinus búcsúja

Irodalmi délutánnal köszönt el a zirciektől ifj. Nagy Bálint

Itt hagyta a Bakonyt, Gyulára költözött ifj. Nagy Bálint, a parasztköltő Nagy Bálint fia, a népszerű bakonyszentkirályi szavalóverseny szervezője, aki méltó búcsút vett a zirciektől. Összeválogatta legkedvesebb verseit, s azokból adott elő egy csokrot a közönségnek. Életútjáról is megtudhattunk egyet, s mást.

Nyolc éve tart kapcsolata egy gyulai tanárnővel. Egyszer már majdnem elköltözött, de akkor elvesztette lányát, s nem szeretete volna egyedül hagyni édesanyját. Idén februárban azonban őt is eltemette, és úgy érzi, elvégezte itt a dolgát.

„Ha a Bakonyi hegyeim elvennék, úgy fájna...” – címet kapta a költői búcsúdélután, nem véletlenül, hiszen Bálintnak – csakúgy, mint édesapjának – több költeménye is a szülőföldről szól. Szüleit nagyon tisztelte a december 21-én várost váltó Valentinus, több verset is írt a tiszteletükre, édesapját pedig egyenesen példaképének tekintette. Édesanyjáról először 1988-ban írt, majd februári halála újra megihlette Bálintot az írásra. A Donnál harcoló apát is megörökítette egy költeményben. Megtudtuk, hogy idősebb Nagy Bálintnak már a harmincas években jelentek meg versei.

A hit, a haza, a szerelem egyaránt megjelentek a búcsúműsor repertoárjában, s a 65. évéhez közeledvén egy rövid kis számvetést is tartott költészetében Edith Piaf egyik slágerének címét kölcsönözve, azt idézve. A költői délután során egy rejtélyt is feloldott Nagy Bálint, tudniillik sokan kérdezték tőle, hogy miért viseli az ifj. rövidítést, ha édesapja már nem él. Elmondta, egyrészt ez egy megkülönböztetés arra való tekintettel, hogy ő is írogat verseket, másrészt jelzi a fiatalságát, hiába az ősz haj és szakáll! Végül a szerelmet is megvallotta őszintén a közönség előtt a menyasszonyának írt verssel, melyben „Gyula szép leánya, Bakony fia összeölelkezik...”.

Nem csak ifj. Nagy Bálint búcsúzott el a zirciektől, hanem a zirciek is elbúcsúztak tőle. *Pálinkás Rezső* egy furulyázó emberkét ábrázoló kerámiát nyújtott át, amely „az idők vasfogát is kiállja”. A furulyás szerinte lehetne akár egy parasztköltő is, aki a hangját próbálja megszólaltatni. Pár szóval méltatta is a búcsúzó, szerinte tisztességgel végezte itt a dolgát, pedig nem volt könnyű a sorsa. Az „új élethez” sok szerencsét kívánt. Végül a költőtárs *Ladányi József* is búcsút vett Nagy Bálinttól.

A lánya emlékére írt verset olvasta fel elsőként ifj. Nagy Bálint irodalmi műsorában. Szép volt a búcsú, a hegyeit pedig nem vették el Bálintnak: bármikor visszavárja őt a Bakony

Kelemen Gábor